

Komissio väittää, että asetuksen N:o 725/2004 antamisesta alkaen yhteisöllä on yksinomainen toimivalta sitoutua kansavälisiin merenkulun turvallisuutta koskeviin velvoitteisiin. Näin ollen jäsenvaltiot eivät enää ole toimivaltaisia esittämään kansallisia näkemyksiä Kansainväliselle merenkulkujärjestölle yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan kuuluvissa asioissa, ellei yhteisö ole niitä nimenomaisesti tähän valtuuttanut.

(¹) EUVL 129, s. 6.

Kanne 1.2.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-46/07)

(2007/C 82/36)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: L. Pignataro-Nolin ja M. van Beek)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

- Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut EY 141 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa sellaisen lainsäädännön, jonka mukaan virkamiesten eläkeikä riippuu heidän sukupuolestaan
- Italian tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että INPDAP:n (Istituto Nazionale della Previdenza per i Dipendenti dell'Amministrazione Pubblica) hallinnoima eläkejärjestelmä on EY 141 artiklan vastainen, ammatillisesti syrjivä järjestelmä, koska sen mukainen yleinen eläkeikä on miehille 65 vuotta ja naisille 60 vuotta.

Valitus, jonka Masdar (UK) Ltd on tehnyt 2.2.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-333/03, Masdar (UK) Ltd v. Euroopan yhteisöjen komissio, 16.11.2006 antamasta tuomiosta

(Asia C-47/07 P)

(2007/C 82/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Masdar (UK) Ltd (edustajat: barrister A. Bentley ja barrister P. Green)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 16.11.2006 asiassa T-333/03, Masdar (U.K.) Ltd vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, antama tuomio on kumottava.
- Komissio on veloitettava maksamaan kantajalle
 - i) sen asiassa T-333/03 vaatima 448 947,78 euron suuruisen summa tai toissijaisesti 249 314,35 euron suuruisen summa tai muu yhteisöjen tuomioistuimen asianmukaiseksi harkitsema summa ja
 - ii) korkoa edellä mainitulle määrälle.
- Komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeudenkäynnissä sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio on kumottava seuraavilla perusteilla:

1. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se katsoi kantajan toimineen vain Helmicoon kohdistuvien sopimusvelvoitteidensa mukaisesti, minkä seurauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kantajan vaatimukset, jotka perustuivat perusteettoman edun saamiseen ja *negotiorum gestioon* (asiainhuoltoon perustuva siviilioikeudellinen kanne). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei näin toimiessaan ottanut huomioon kantajan oikeutta alihankintasopimusten purkamiseen 2.10.1998.
2. Riippumatta siitä, toimiko kantaja Helmicoa kohtaan sopimusvelvoitteidensa mukaisesti vai ei, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se ei ottanut huomioon, i) että komissio ei ollut tavallisen sopimuskumppanin asemassa, vaan sillä oli perintävalta, jota se voi käyttää Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavan 21.12.1977 annetun varanhoitoasetuksen (¹) 21 artiklan nojalla, ja ii) kuinka komissio käytti tätä valtaa.

3. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, i) että kantajan ei voitu katsoa toimineen vapaaehtoisesti, ii) että komissio kykeni johtamaan hanketta itse ja iii) että, henkilön, joka esittää *negotiorum gestio*-periaatetta koskevan vaatimuksen, edellytetään välttämättä toimivan ilman tietoisuutta tästä periaatteesta.
4. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamukset yhtäältä perusteetonta etua ja *negotiorum gestio*ta koskeville kanneperusteille ja toisaalta perusteltua luottamusta koskevalle kanneperusteelle ovat ristiriitaiset.
5. Hylätessään kantajan huolimattomuutteen perustuvan tai sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausvastuuta koskevan vaatimuksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin erehtyi katsoessaan, että kantaja oli esittänyt riittämättömät perustelut, kun otetaan huomioon, että nyt esillä olevan asian tosiseikat puhuvat puolestaan niissä erityisissä olosuhteissa, joissa komissio käyttää perintävaltaa varainhoitoasetuksen nojalla.
6. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin erehtyi todetessaan, i) ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ollut esitetty näyttöä, joka osoittaisi, että kantajan vetoamat vakuuttelut esitettiin 2.10.1998 ja ii) että oli hyvin epätodennäköistä, että tällaisia vakuutteluja annettiin.
7. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että komission laiminlyönti tehdä muisiinpanoja 2.10.2008 pidetyssä kokouksessa teki kyseisestä kokouksesta epävirallisen ja tästä virheestä johtuen se ei virheellisesti ottanut huomioon komission mahdollisuutta esittää tavalla tai toisella tällaisia vakuutteluja. Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei virheellisesti ottanut huomioon oikeaa asiayhteyttä, eli sitä, että komissio oli itse sitoutunut ainoastaan maksamaan asianmukaisesti laaditun sopimusehdon nojalla tehdystä työstä, jota varten komissiolla oli jo määrärahat.

(¹) EYVL L 356, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka cour d'appel de Liège (Belgia) on esittänyt 5.2.2007 — État belge v. Les Vergers du Vieux Tauves SA

(Asia C-48/07)

(2007/C 82/38)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Liège

Pääasian asianosaiset

Kantaja: État belge

Vastaaja: Les Vergers du Vieux Tauves SA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 28.12.1992 annettu laki, jolla on muutettu code des impôts sur les revenus 1992:n (vuoden 1992 tuloverolaki) 202 §:ää tukeutumalla 23.7.1990 annettuun neuvoston direktiiviin 90/345 (¹), jossa asetetaan edellytykseksi, että osingonsaajalla on osuus osinkoa jakaneen yhtiön osakepääomasta, ristiriidassa kyseisen direktiivin ja erityisesti sen 3, 4 ja 5 artiklan kanssa sen vuoksi, että kyseisessä laissa ei säädetä nimenomaisesti edellytykseksi osinkoja koskevan verovapautusjärjestelmän soveltamiselle, että osingonsaajan osuuden yhtiössä on perustuttava osakkeiden täyteen omistusoikeuteen, ja koska se mahdollistaa siten valittajan vastapuolen esittämän tulkinnan, jonka mukaan osingonsaaja voi päästä kyseisen verovapautusjärjestelmän piiriin pelkän osakkeisiin kohdistuvan nautinto-oikeuden (usufruit) perusteella?

(¹) Eri jäsenvaltioissa sijaitseviin emo- ja tytäryhtiöihin sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 23.7.1990 annettu neuvoston direktiivi (EYVL L 225, 20.8.1990, s. 6).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbeidshof te Brussel (Belgia) on esittänyt 6.2.2007 — Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding v. NV Firma Feryn

(Asia C-54/07)

(2007/C 82/39)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeidshof te Brussel

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Vastaaja: NV Firma Feryn